

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Piskunovici Kiryl,
reprezentat de avocatul Berescu Andrei,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Kiryl Piskunovich împotriva Biroului Migrație și Azil privind obligarea emiterii
actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 3ra-168/25

PIGD 2-22006296-01-3ra-24032025

Recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Chisilița)
Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc)

8 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 ianuarie 2022 Kiryl Piskunovich a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Biroului Migrație și Azil privind anularea deciziei nr.69/21/DAI din 27.12.2021 și obligarea acordării protecției internaționale.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a relatat că este născut la 27.07.2000 în or. Vitebsk, Republica Belarus și este de religie ortodox. Însă, a plecat din țara de origine deoarece în rezultatul alegerilor prezidențiale nivelul de trai în țară a scăzut. Republica Belarus este o țară fără de legi, unde persistă un haos. Armata națională luptă împotriva manifestațiilor pașnici. Astfel, comunică reclamantul că, nu a participat la protestele anti regim statal și nu a întâmpinat careva probleme din partea autorităților de stat, părăsind țara de origine în mod legal, eschivându-se de la serviciul militar.

3. A menționat că în luna ianuarie 2021 a fost citat să se prezinte la comisariatul militar, însă nu s-a prezentat. Iar persoanele care au fost citate pentru serviciul militar, care se aflau în afara țării, sunt la evidența Ministerului Afacerilor Interne. În acest context, susține reclamantul că, în cazul întoarcerii în țara de origine, pe numele său va fi intentat dosar penal pentru dezertare, iar în cazul în care va fi totuși înrolat în rândul forțelor armate, există riscul de a fi condamnat pentru spionaj. Totodată, indică reclamantul că, aproximativ cu două luni în urmă și recent la părinții săi acasă au venit colaboratorii de miliție unde au întrebat dacă are ca scop să revină acasă. Or, serviciul militar este obligatoriu și cei care se află peste hotare și revin în țară sunt obligați să satisfacă serviciul militar. Însă, reclamantul nu dorește să satisfacă serviciul militar din considerentul că armata este impusă de către regimul de guvernământ să lupte împotriva manifestațiilor pașnici. Mai mult, nu dorește să revină în țara de origine, deoarece riscă ca pe numele său să fie intentat dosar penal, deoarece în Belarus situația cu privire la drepturile omului este îngrijorătoare și cetățenilor nu li se permite să părăsească țara de origine.

4. Relatează reclamantul că, în conformitate cu prevederile alin. (2) art. 43 al Legii privind azilul, la examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

5. Conform art. 42 alin. (2) al Legii privind azilul, la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

6. Art. 48 al Legii privind azilul, indică că, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se

bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.

7. Art. 19 din Constituție prevede că cetățenii străini și apatrizii au aceleași drepturi și îndatoriri ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile stabilite de lege. Cetățenii străini și apatrizii pot fi extrădați numai în baza unei convenții internaționale, în condiții de reciprocitate sau în temeiul hotărârii instanței de judecată. Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

8. Conform art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva în data de 28 iulie 1951, interdicția de expulzare și returnare: Nici un stat contractant nu va expulza sau returna, în nici un fel un refugiat peste frontierele teritoriilor unde viața sau libertatea sa ar fi amenințate pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenența la un anumit grup social sau opinii politice.

9. Conform art. 17 al Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsiindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

10. Astfel, concluzionează reclamantul că, prin decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi nr. 270. Prin urmare, consideră că decizia contestată urmează a fi anulată, fiind emisă contrar prevederilor Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 11 ianuarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins acțiunea.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La data de 16 ianuarie 2023 Kiryl Piskunovich a declarat apel nemotivat, iar ulterior în data de 12 mai 2023 – apel motivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 11 ianuarie 2023, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Kiryl Piskunovich împotriva hotărârii din 11 ianuarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

14. Reportând prevederile art. 16, 17, 41, 42, 44, 45, 48, 51 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, instanța de apel a concluzionat asupra respingerii acțiunii, ca neîntemeiate, nefiind stabilite careva motive privind anularea deciziei Direcției azil și integritate a Biroului de Migrație și Azil al Ministerul Afacerilor Interne nr. 69/21/DAI din 27 decembrie 2021 privind respingerea cererii de azil și obligarea acordării protecției internaționale, ce ar cădea sub incidența art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ. Atât în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în instanța de apel s-a constatat că, Kiryl Piskunovich, născut în data de 27.07.2000, conform copiei documentului de identitate temporară eliberată de Biroul de Migrație și Azil în data de 01.01.2021, este cetățean al Republicii Belarusi (f.d.15). Iar la caz, nu se identifică existența unui risc serios de a fi condamnat la moarte; nu se identifică existența riscului serios de tortură, tratamente/pedepse inumane sau degradante sau amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale, în țara de origine. Or, solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enunțate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo.

15. Mai mult ca atât, solicitantul de azil Kiryl Piskunovich nu a identificat nici un motiv imperios de temere, or analizând motivele invocate de către solicitantul de azil ceea ce ține de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, se atestă că, acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunerea examinării elementului dat.

16. Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului privind temerea de a se întoarce în Republica Belarusi din motivul că pe numele său ar putea fi intentat dosar penal și că situația în țara sa de origine cu privire la drepturile omului este îngrijorătoare, deoarece nu pot constitui temeuri legale de acordare a unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

17. În concluzie, instanța de apel a indicat că nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca Kiryl Piskunovich să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

18. Mai mult ca atât, în prezent pe teritoriul Republicii Belarusi, nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, și această țară nu se află în situație de război. Or, Kiryl Piskunovich, nu a fost constrâns să părăsească Republica Belarusi într-un mod forțat. Motiv din care, situația din țara de origine a lui Kiryl Piskunovich, nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine. Iar astfel, Biroul Migrație și Azil, fiind investit cu atribuții cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova, precum și cu privire la gestionarea evidenței străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere în Republica Moldova, corect a aplicat legislația, emițând actul administrativ contestat și anume, decizia nr. 69/21/DAI din 27 decembrie 2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 13 martie 2025 Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei, a depus recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând repunerea în termen a recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

20. În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei. A menționat că motivul plecării sale din Republica Belarus a fost critica adusă regimului politic de la guvernare și în consecință, persecuțiile în țara sa de origine – percheziții, amenințări cu pornirea cauzelor penale pe numele său și a membrilor familiei sale, informații care se regăsesc în dosarul administrativ la depunerea cererii de acordare a azilului.

21. A precizat că conform notei informative nr. 12-235/2023-3970) din 16 octombrie 2023 a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, se confirmă recepționarea de la Comitetul de Urmărire Penală a Republicii Belarus a cererii de la comisia rogatorie pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința sa, bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 435 alin. (1) Cod penal al Republicii Belarusi – „eschivarea de la înrolarea în serviciul militar”.

22. Astfel, recurentul consideră că la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe pentru confirmarea riscurilor la care urmează să fie expus în cazul respingerii cererii de acordare a azilului.

23. Prin referința din 28 martie 2025 intimatul a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

25. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

26. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

28. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, materialele dosarului nu conțin probe prin care să se confirme notificarea deciziei motivate către recurent Piskunovici Kiryl sau reprezentatul acestuia - avocatul Berescu Andrei. Prin urmare, recursul se consideră a fi depus în termen.

30. Examinând admisibilitatea recursului declarat în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

31. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei conține obiecții

de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

36. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

38. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic

superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

41. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A). În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei.

42. Din aceste considerente, în conformitate cu art. 230 și 246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Piskunovici Kiryl, reprezentat de avocatul Berescu Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă